

VJERSHA
DHE POEMA

BIBLIOTEKA
SHËTETIT

84-1

1367

KIÇO
BLUSHI

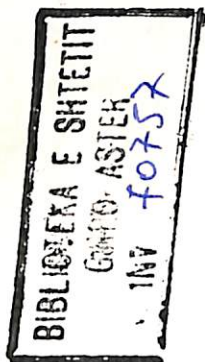
SONTE
DHE
NESËR
NË
MËNGJES

814-1
13 67

KIÇO BLUSHI

SONTE DHE NESËR NË MËNGJES

vjersha dhe poema

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

SONTE DHE NESËR NË MËNGJES

Sonte, e qeshura jote
nëpër qiellin e lagjes
ndahet në qindra copëza-thërrime.
Nesër në mëngjes, zogjtë,
para se të marrin fluturimin e largët,
do të fillojnë të ushqejnë këngën
me të qeshurin tënd të mbrëmshëm,
të ngelur e të shpërndarë
mbi të gjitha çatitë
e lagjes...

EKSKAVATORI 4 M³ DHE POETI

Si mijëra mendime
bien mijëra pika shiu.
Ekskavatori, mes baltës,
kovën e zhyt në tokën e lagur.

Sa mirë do të ishte
sikur çdo varg,
para se ta hidhja në shtyp,
thellë ta zhysja në tokën e dashur
për të nxjerrë prej andej
llucën që na ngjitet në çizme e në zemër,
që na pengon të shkojmë më shpejt te
e nesërmja,
që na pengon të shkojmë më shpejt
te pjesa më e mirë
e vetes sonë.

NATËN E MIRË, POLIC!

Kafenetë mbyllen.

Shoferët e fundit të urbanëve

nisen më këmbë për në shtëpi.

Batanijen e ftohtë të mesnatës shtërngojnë pas
shpatullave bulevardet.

Natën e mirë, polic!

Njerëzit këthehen në dhomat e ngrohta.

Era e bukës së thekur,

parfumi i çarçafëve të pastër,

e puthura e fëmijës në gjumë,

çelësi i abazhurit që mezi pret të shtypet,

kockat e lodhura që mezi presin të çlodhen —

ndihen deri jashtë

në asfaltin e lagur.

Natën e mirë, polic!

Jemi të rrethuar.
Kemi kaq shumë armiq.
Një sy duhet mbajtur zgjuar
që armiku i klasës, tinëz,
të mos na verbojë.
Natën e mirë, polic!

Nën mushamanë tënde
nata s'duhet të sjellë ëndrra
për krevate të ngrohtë,
për gjumë pa shqetësime.
Natën e mirë, polic!

Do të doja të të zëvendësoja sonte,
të shkoje sonte edhe ti te gruaja,
të shtriheshe sonte edhe ti i shkujdesur
pranë gruas,
pranë kalamajve,
pranë qetësisë,
Natën e mirë, polic!

Në kohëra të tilla
u dashkërka të mbajmë njërin sy hapur.
Ky sy sonte je ti,
nesër jam unë,
pasnesër im bir.
Natën e mirë, polic!

Sonte harron ti
qetësinë dhe ngrohtësinë e çarçafëve
që të flejnë njëmijë të tjerë
krejt të qetë,
që bllokada, tinëz,
sytë e lirisë të mos i nxjerrë.
Natën e mirë, polic!

ARMIKU I KLASËS

Gishtat mbushur me unaza,
një palë këpucë të arnuara në sup,
një thes me plehra nga koh' e Zogut,
një zë që rrënjët i ka në nostalgjinë për sulltan
Hamitin,
një sahat që kohën e mat allaturka,
një palë sy të mefshtë që shohin vetëm prapa,
një palë duar të vockëla e të bardha që djersën
e tjetrit lakmojnë —
me vete solli
në qytetin e studentëve
i fundmi i matrapazëve,
i fundmi i batakçinjve.

Erdhi,
si igrasia e banjos
kur çahet tubi i sifonit.

Erdhi

me shpresa të mëdha
nga bursa e studentëve
mos zhvaste diçka...

Ish-nëpunës i lartë i Zogut,
sot i përkulur, dashmirës, ikurak;
ish- «shtyllë e palujtshme e kombit»,
sot i pavlerë, qesharak;
ish-student në Francë a në Austri,
sot matrapaz profesionist,
profesionist batakçi.

Të gërmosh pak në shtëpi të tij
veç ëndrrës së perënduar të qypave me florinj,
veç tapive të djegura të tokave,
veç qejfeve, kabareve, prostitutave
do të gjesh diku
të fshehur me kujdes
diplomën për doktor: exellancë!
mbiemrin e fikur:

oxhak i lartë,
familje e lashtë

dhe fundin e tij e të fisit të tij,
dhe hirin hakmarrës të kohës,
që origjinën e tij
përfundimisht e mbulon.

FIERZA

Rrugë drejt maleve,
male drejt rrugëve.

Fytyra të njohura
që i kam parë
në kinokronikat e vjetra tashmë,
në kantieret që nuk ekzistojnë më.

Sa më shumë plaken dhe thinjen këta njerëz
aq më të mëdhenj
e më të fuqishëm
i bëjnë hidrocentralet.